

μέσων κατεργασίας τῶν δασικῶν προϊόντων.

9. Ἀπασχόλησις τῆς Κ.Ε.Δ. ὡς δασικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ἐν ἕως δύο μικρὰ δασικά συμπλέγματα δι' ὑποδειγματικὴν κατεργασίαν, ἀποξήρανσιν καὶ γενικώτερον τυποποίησιν τῆς ξυλείας.

10. Ἐκεῖ ὅπου τὸ Κράτος ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ ὑπὸ διαχειριστικὸν ἔλεγχον δημόσια δασικά συμπλέγματα τῆς χώρας, ἢ Κ.Ε.Δ. νὰ παραχωρῇ ἅπαντα τὰ ὑλοτομούμενα καὶ μεταφερόμενα εἰς δασικούς δρόμους δασικά προϊόντα πρὸς περαιτέρω κατεργασίαν καὶ ἐμπορίαν εἰς τοὺς δασικούς Συνεταιρισμούς ἀναλόγως τῆς δυναμικότητός των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν οὗτοι ν' αὐξήσουν τὸ πενιχρὸν εἰσόδημά των ἐκ τῆς περαιτέρω κατεργασίας καὶ τῆς ἀπολαυῆς τοῦ κέρδους τῆς διαθέσεως. Τὰ δασικά ταῦτα προϊόντα νὰ παραχωροῦνται ὄχι μόνον εἰς τοὺς Συνεταιρισμούς τῆς περιοχῆς τῆς Κ.Ε.Δ. ἀλλὰ καὶ εἰς ἐτέρους δασικούς Συνεταιρισμούς ἄλλων περιοχῶν, ἐφ' ὅσον ἡ δυναμικότης τούτων δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιοχῆς των.

11. Ἀπασαί αἱ δασικαὶ ἐργασίαι τῆς Κ.Ε.Δ. (ὑλοτομία, μετατόπισις, διαμόρφωσις κλπ.) εἰς τὰς περιπτώσεις 9 καὶ 10 νὰ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν δασικῶν Συνεταιρισμῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ εἰσέλθουν καὶ οἱ μεμονωμένοι δασεργάται.

12. Τροποποιήσις τῆς νομοθεσίας (δασικῆς, κοινοτικῆς κλπ.) διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν κλπ. δασῶν εἰς δασικούς Συνεταιρισμούς πρὸς ἐμετάλλευσιν ἄνευ δημοπράσιας, βάσει ἐνὸς λογικοῦ μισθώματος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβαίῃ μετὰ τῶν πάσης φύσεως συμπαρομαρτούντων φόρων (δικαιωμάτων δημοσίου, κοινοτικῶν κλπ.) τὰ 30 ο)ο—40 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν δασικῶν προϊόντων. Οὕτω δέον

νὰ τροποποιηθῇ ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Ν. 3033)1954 «περὶ καθορισμοῦ ἐσόδων κοινοτήτων» καὶ ἐπανάλθῃ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α Ν. 1627) 1939 «περὶ δασικῶν Συνεταιρισμῶν» δι' οὗ καθωρίζετο ὁ τρόπος παραχωρήσεως τῶν Κοινοτικῶν δασῶν εἰς δασικούς Συν)σμούς.

13. Νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 2204)1940 «περὶ δασικῆς φορολογίας» ὥστε νὰ καταργηθῇ ἡ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ποσοστὸν φορολογίας 14 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγομένης ρητίνης. Ἡ φορολογία αὕτη κρίνεται ἀναχρονιστικὴ, δυσανάλογως μεγαλυτέρα ἐπὶ οἰουδήποτε ἄλλου προϊόντος καὶ βαρύνει κυρίως τοὺς ρητινοσυλλέκτας οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν πτωχότεραν τάξιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

14. Νὰ τροποποιηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Α.Ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς δασικῆς νομοθεσίας» εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ μίσθωσις δημοσίων δασῶν εἰς δασικούς Συνεταιρισμούς μέχρι 5 ἐτῶν, ὡς συμβαίνει καὶ διὰ τὰ πευκοδάση. Ἡ τροποποίησης αὕτη κρίνεται ἀναγκαία ἵνα οὕτω καταστῇ δυνατὸν εἰς τοὺς δασικούς Συνεταιρισμούς καὶ ἐγκαταστήσουν συγχρονισμένα πριστήρια, ἀνεγείρουν ἀποθήκας, ἀποκτήσουν τὰ ἀπαιτούμενα μεταφορικὰ μέσα (αὐτοκίνητα), προβαθύνουν εἰς διάνοξιν δασικῶν δρόμων καὶ ἐκτέλεσιν λοιπῶν ἔργων μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ ἀνωτέρω δὲν δύναται νὰ γίνουν λόγῳ τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου μισθώσεως.

15. Οἱ δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ διὰ τῶν δευτεροβαθμίων ὀργανώσεων των (δασικῶν Ἐνώσεων) νὰ ὑποχρεωθοῦν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐτήσια λήμματα τούτων ὑπερβαίνουν τὰ 10.000 κ.μ. ἢ ἀνάλογον ἀξίαν ἐτέρων δασικῶν προϊόντων, νὰ προσλάβουν ὡς τεχνικὸν Σύμβουλον Δασολόγον διὰ τὴν τεχνικὴν ὀρ-